

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.343 van 8 maart 2012
in de zaak A. 198.324/VII-38.306.**

In zake : Pascal HOSTYN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Lieven Capoen
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 26a
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 november 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 28 september 2010 waarbij het beroep van Pascal Hostyn ingesteld tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen van 24 oktober 2008 tot "weigering van een vergunning voor het voorhanden hebben van (...) ex-jacht- en sportwapens" en tot "weigering van de hernieuwing van (...) vergunningen voor het voorhanden hebben van (...) vuurwapens", wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 februari 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lieven Capoen, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker heeft vergunningen tot het voorhanden hebben van 21 vuurwapens en daarnaast heeft hij ook acht jacht- en sportwapens. Als gevolg

van de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) vraagt hij op 6 september 2006 een vergunning aan voor de jacht- en sportwapens. Hij dient eveneens op 1 december 2006 een aanvraag in tot hernieuwing van zijn bestaande vergunningen.

3.2. De politiecommissaris van de lokale politiezone RIHO (Roeselare – Izegem – Hooglede) verleent op 18 augustus 2008 een negatief advies, omdat de verzoeker op 4 augustus 2008 gedragingen heeft gehad die door de politie als poging tot zelfmoord zijn gekwalificeerd.

3.3. Ook de procureur des Konings te Kortrijk adviseert om aan de verzoeker het wapenbezit te ontzeggen.

3.4. Op 24 oktober 2008 beslist de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen om aan de verzoeker "het volledige wapenbezit te ontzeggen".

3.5. De verzoeker stelt bij de minister van Justitie beroep in tegen de beslissing van de provinciegouverneur. In zijn beroepschrift verduidelijkt hij de omstandigheden van de "zogenaamde zelfmoordpoging" en hij voegt twee medische attesten bij waaruit zou blijken dat hij geen gevaar vormt voor zichzelf of anderen. Hij wijst erop dat hij reeds 39 jaar sportschutter is en zich steeds aan de regelgeving heeft gehouden en dat hij reeds jaren een erkenning voor zijn wapenverzameling bezit en meerdere vergunningen voor het bezit van oorlogswapens heeft verkregen, waarbij de politie steeds een gunstig advies gaf. Hij stelt te betreuen dat hij niet de gelegenheid heeft gekregen om zich bij de gouverneur te verantwoorden.

3.6. De minister van Justitie meldt aan de verzoeker de ontvangst van het beroepschrift en stelt onder meer wat volgt :

"Het betreft hier een schriftelijke procedure, waarbij u steeds uw argumenten langs schriftelijke weg kan laten kennen. Om het hoorrecht

mondeling uit te oefenen, wat niet gebruikelijk is, dienen we een gemotiveerde aanvraag te ontvangen".

3.7. Op 26 januari 2009 bevestigt de procureur des Konings te Kortrijk zijn eerdere negatief advies.

3.8. De minister van Justitie verwerpt op 9 juni 2009 het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de provinciegouverneur van 24 oktober 2008.

3.9. Bij arrest nr. 208.933 van 16 november 2010 vernietigt de Raad van State de beslissing van de minister van Justitie.

3.10. Op 28 september 2010 neemt de minister van Justitie een nieuwe beslissing, waarbij het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de provinciegouverneur van 24 oktober 2008 tot "weigering van een vergunning voor het voorhanden hebben van (...) ex-jacht- en sportwapens" en tot "weigering van de hernieuwing van (...) vergunningen voor het voorhanden hebben van (...) vuurwapens", wordt verworpen.

Dit is het bestreden besluit, dat luidt als volgt :

"(...)

1. Aangaande de regularisatie van volgende ex-jacht- en sportwapens:

(...)

Artikel 11 van de wapenwet voorziet in een principiële vereiste van een vergunning voor het voorhanden hebben van alle vuurwapens en/of de daarbij horende munitie.

Voor vuurwapens die vergunningsplichtig zijn geworden ingevolge de nieuwe wapenwet kon men, gedurende een overgangsperiode, genieten van een vereenvoudigde procedure zoals voorzien in artikel 44, §2 van dezelfde wet.

Hierin wordt gesteld dat indien men houder is van een geldig jachtverlof of een geldige sportschutterslicentie, het vuurwapen automatisch wordt geregistreerd op naam van betrokkene.

Indien men geen houder is van een geldig jachtverlof of een geldige sportschutterslicentie, dan zal een vergunning worden toegekend op voorwaarde dat:

a) men meerderjarig is;

b) men geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in

artikel 5, §4 van de wapenwet;

- c) er geen redenen van openbare orde bestaan, die zouden kunnen leiden tot de intrekking van de vergunning.

De registratie van wapens bedoeld in artikel 44, §2 van de wapenwet verloopt overeenkomstig de procedure die is omschreven in artikel 16, §2 van het KB van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens. Is men geen houder van een geldig jachtverlof of geldige sportschutterslicentie, dan wordt het wapen geregistreerd op model 6 en wordt een vergunningsaanvraag doorgestuurd naar de bevoegde gouverneur.

Voldoet men aan de voorwaarden van artikel 44, §2 van de wapenwet, dan moet de gouverneur de vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen toekennen.

Op 6 september 2006 ontving u voor uw acht ex-jacht- en sportwapens van de lokale politie van de zone RIHO een registratie-attest model 6. De vergunningsaanvraag voor deze wapens werd op 7 november 2006 doorgestuurd naar de gouverneur van West-Vlaanderen, die bevoegd is voor uw verblijfplaats en die de aanvraag op 10 november 2006 ontving. De lokale politie vermeldde hierbij geen bezwaar te hebben aangaande uw aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning voor een vergunningsplichtig vuurwapen.

Op 18 augustus 2008 diende de lokale politie evenwel zijn eerder verleende advies te herroepen. In dit schrijven adviseerde de lokale politie van de zone RIHO ongunstig zowel wat betreft de hernieuwing van uw vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens als wat betreft de ex-jacht- en sportwapens die u in uw bezit had.

Meer bepaald adviseerde de lokale politie zone RIHO op 18 augustus 2008 ongunstig om u toe te laten vuurwapens voorhanden te hebben wegens de zelfmoordpoging die u op 4 augustus 2008 ondernam.

De lokale politie stelde in zijn advies dat u op voormelde dag wat gedronken had. U had wat discussie met uw vrouw en op een bepaald moment bent u naar de tuin gegaan en heeft u in de volière een rolluiklint opgehangen waarin u een strop heeft gelegd. U heeft de strop rond uw hals gedaan en u heeft zich laten doorhangen. Uw vrouw heeft de verhangings kunnen beletten door het lint door te knippen. Het feit werd gemeld aan de procureur des Konings te Kortrijk en is het onderwerp van het dossier met notitienummer KO.31.L2.012433/2008.

De procureur des Konings te Kortrijk adviseerde per schrijven van 15 oktober 2008 tot ontzegging van uw recht om nog langer vuurwapens voorhanden te hebben. Op 26 januari 2009 hernam de procureur dit advies.

In uw verzoekschrift betwist u dat er nog steeds gevaar zou bestaan dat u uw vuurwapens tegen uzelf zou gebruiken. U had een inzinking ingevolge uw pensionering en was toen wat op de dool. U stelt dat u uw wapens niet tegen uzelf heeft gebruikt.

U bent reeds 39 jaren sportschutter en u heeft zich steeds aan de regelgeving gehouden. U heeft reeds jaren een erkenning voor een wapenverzameling en heeft meerdere oorlogswapenvergunningen bekomen, dit steeds na positief advies van de politie. Er zijn in uw gezin nog geen problemen geweest.

Tenslotte voegt u een medisch attest van uw huisarts en van een geneesheer-specialist aan uw verzoekschrift toe. Laatstgenoemde had u eerder

op de dag van de feiten onderzocht.

Huisarts dokter Marc Terryn verklaart hierin meer bepaald dat u op heden (5/12/2008) in goede fysieke en geestelijke gezondheid bent en dat er geen zichtbare geestelijke pathologie is die het dragen van een vuurwapen verhindert. Daarenboven zijn er geen familiale of sociale problemen.

Psychiater Tom Festjens verklaart dat hij tijdens de consultatie (5/12/2008) heeft kunnen vaststellen dat uw psychische toestand en de familiale situatie in gunstige zin geëvolueerd zijn en dat er geen risico meer is op suicide-gedrag.

Bij het nemen van haar beslissing dient elke bestuurlijke overheid zich te houden aan de beginselen van behoorlijk bestuur, zo ook het redelijkheidsbeginsel. Dit betekent dat er geen kennelijke wanverhouding mag bestaan tussen de motieven en de beslissing welke op grond ervan is genomen. Een beslissing waartoe geen redelijk denkend mens bij een afweging van de betrokken belangen had kunnen geraken, doet immers vermoeden dat de vereiste belangenafweging niet heeft plaatsgehad.

In casu zijn de af te wegen belangen de openbare orde en veiligheid (zowel voor uzelf als voor uw omgeving) enerzijds, en de vrijheid om uw hobby als wapenliefhebber te kunnen uitoefenen zoals u reeds jaren heeft gedaan anderzijds. Meer bepaald moet overwogen worden of wapenbezit in uwen hoofde de openbare orde zou kunnen verstoren.

Centraal bij deze afweging staan de feiten van 4 augustus 2008. Daarbij betwist u dat u een effectieve zelfmoordpoging heeft ondernomen. De verhänging kaderde volgens u enkel in een discussie met uw echtgenote aan wie u kenbaar wilde maken dat zij u verstikte.

De medische attesten bewijzen uw inziens dat er inmiddels psychische, familiale en sociale stabiliteit voorhanden is waardoor het gevaar voor de openbare orde en veiligheid is geweken.

Ook al mogen de feiten van 4 augustus 2008 misschien niet aanzien worden als een effectieve zelfmoordpoging, toch blijven zij getuigen van persoonlijke moeilijkheden die u had en die u niet kon verwerken. De verhänging die als boodschap diende voor uw echtgenote is daarbij het bewijs van op zijn minst merkwaardig gedrag dat het gevolg was of dat kaderde in alcoholgebruik en een discussie met uw echtgenote.

Het feit dat u bij het incident geen wapens had gebruikt, wijzigt niets aan de vaststelling dat uw gedrag blijk geeft van een ernstig probleem inzake algemene moraliteit en persoonlijkheid. De persoonlijkheidsproblemen zouden daarbij voortvloeien uit het feit dat u zich moeilijk kon aanpassen aan uw nieuwe situatie, zijnde uw pensionering, een toestand die zich tevens niet zal wijzigen.

De verklaringen van beide artsen kunnen slechts gelden als een momentopname en er kan onmogelijk de draagwijdte aan worden gekoppeld die men er volgens uzelf in moet zien, zijnde een garantie voor het uitblijven van enig gevaar voor de openbare orde en veiligheid indien u opnieuw wapenbezit wordt toegestaan.

Evenmin kan het niet gebruiken van uw vuurwapens bij het incident van 4 augustus 2008 als een bewijs gelden dat u dit alsnog niet zou doen bij een mogelijke volgende emotionele crisis.

Dit standpunt wordt eens te meer bevestigd door het ongunstig advies van de procureur des Konings te Kortrijk van 15 oktober 2008 en hernomen op

26 januari 2009.

Uit voorgaande elementen blijkt minstens dat er inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid ernstige problemen bestaan. Uw gedrag biedt niet de vereiste waarborgen waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor uzelf, voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid. U kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

De gecoördineerde omzendbrief van de minister van Justitie van 30 oktober 1995 betreffende de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake wapens, die nog steeds van toepassing is voor zover ze niet in strijd is met bepalingen van de nieuwe wapenwet, voorziet dat de autoriteit die een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen uitreikt rekening moet houden met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten, geweldplegingen in het gezin of elders, de geestesgesteldheid en zedelijkheid.

Ook artikel 5 van de richtlijn 91/477/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op de aankoop en het voorhanden hebben van wapens stelt dat het voorhanden hebben van vuurwapens moet voorbehouden zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

Aangezien er redenen bestaan van openbare orde die aanleiding kunnen geven tot de intrekking van de vergunning, voldoet u niet aan de vereisten van artikel 44, §2 van de wapenwet.

Het proportionaliteitsbeginsel vereist dat een bestuur geen sanctie kan opleggen waarvan het in redelijkheid ondenkbaar is dat enige overheid ze voor die feiten zou opleggen.

De minister van Justitie is van oordeel dat u, ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, geen vuurwapens mag voorhanden hebben. Een definitieve maatregel dringt zich hierbij op aangezien u zich voor een langere tijd in een situatie bevindt waarin het voorhanden hebben van vergunningsplichtige vuurwapens nadelig kan zijn voor de openbare orde.

De gouverneur van West-Vlaanderen heeft dan ook terecht beslist u de vergunningen voor het voorhanden hebben van uw ex-jacht en sportwapens te weigeren.

2. Aangaande uw aanvraag tot hernieuwing van uw vergunningen voor volgende vuurwapens:

(...)

Artikel 11 van de wapenwet voorziet in een principiële vereiste van een vergunning voor het voorhanden hebben van alle vuurwapens en/of de daarbij horende munitie.

In artikel 48, tweede lid van de wapenwet, alsook in de omzendbrief van 8 juni 2006 met betrekking tot de toepassing van de wapenwet wordt bepaald dat vergunningen van meer dan vijf jaar oud hernieuwd dienden te worden, en dat de nieuwe wapenwet onmiddellijk van toepassing was op alle bestaande vergunningen. Concreet betekende dit dat voldaan moest worden aan de nieuwe wettelijke voorwaarden. Deze hernieuwing, zoals geregeld in artikel 32 van de wapenwet, diende uiterlijk op 31 oktober 2008 bij de bevoegde gouverneur te worden aangevraagd.

U was voor de voormelde vuurwapens in het bezit van een vergunning model 4 waarvan u de hernieuwing vroeg. Voor de vergunningen die meer dan vijf jaar oud waren, diende de hernieuwing uiterlijk op 31 oktober 2008 te worden aangevraagd. Op 1 december 2006 ontving de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen uw hernieuwingsaanvragen en op 8 juni 2007 verkreeg u hiervoor 21 ontvangstbewijzen.

U heeft overeenkomstig artikel 32 van de wapenwet de hernieuwing van uw vergunningen tot het voorhanden hebben van bovenvermelde vuurwapens tijdig aangevraagd. Op het ogenblik van uw aanvraag werd de hernieuwing van vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens geregeld in artikel 32, derde lid van de wapenwet, waarin werd gesteld dat voldaan moest zijn aan de voorwaarden vermeld in artikel 11, §3, 2° tot 9° van de wapenwet.

De wet van 25 juli 2008 heeft de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens op een aantal punten gewijzigd. Ook artikel 32 van de wapenwet werd gewijzigd.

Ingevolge deze wetswijziging neemt de gouverneur nu zelf eens per vijf jaar het initiatief om onder meer bij de houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen te onderzoeken of zij de wet naleven en nog steeds voldoen aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning. Hierbij dient de bevoegde gouverneur het advies van de lokale politie en eventueel van het Openbaar Ministerie te vragen. De aanvrager dient aan te tonen dat hij nog steeds beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 11, §3, 2° tot 5°, 8° en 9° of artikel 11/1 van de wapenwet. Daarnaast moet de aanvrager eveneens kunnen aantonen dat de grond op basis waarvan de vergunning voorheen werd afgeleverd nog bestaande is. Er mogen tevens geen redenen zijn om te besluiten tot een beperking, schorsing of intrekking van de vergunning.

Zoals werd uiteengezet onder punt 1 zijn er redenen voorhanden om te besluiten tot voormelde administratieve maatregelen.

De gouverneur van West-Vlaanderen heeft dan ook terecht beslist u de hernieuwing van uw vergunningen voor het voorhanden hebben van de in dit punt genoemde vuurwapens te weigeren. Uw oude vergunningen voor deze vuurwapens zijn bijgevolg niet langer geldig".

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van onder meer het redelijkheidsbeginsel.

Hij zet hierbij uiteen dat er zich in de 39 jaar dat hij sportschutter is geen problemen hebben voorgedaan en hij zich gedurende al die jaren voorbeeldig heeft gedragen, dat hij een blanco strafregister heeft en nooit "zijn wapens op één of andere manier misbruikte", dat hij ook bij de vermeende zelfmoordpoging geen gebruik maakte van zijn wapens en dat hij zeker geen gevaar voor de openbare orde vormt. Hij betoogt dat zonder onderzoek naar zijn persoonlijkheid en de "al dan niet tijdelijkheid" van zijn probleem werd overgegaan tot de weigering van zijn vergunningsaanvragen en dat geen rekening werd gehouden met zijn goed gedrag en de evolutie van zijn gezondheidstoestand, niettegenstaande hij daartoe medische attesten heeft voorgelegd. Hij stelt dat het "niet ernstig" is om na de intrekking van de beslissing van 9 juni 2009 een nieuwe beslissing te nemen zonder te informeren naar zijn gezondheidstoestand, gezien de cruciale rol ervan.

5. De verwerende partij antwoordt daarop dat de gouverneur, en in beroep de minister van Justitie, over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt bij de beoordeling van de mogelijke verstoring van de openbare orde en dat hij daarbij rekening kan houden met de algemene moraliteit. Zij acht het niet onredelijk rekening te houden met "een zelfmoordpoging die werd begaan in omstandigheden van neerslachtigheid in het kader van een pensionnering", nu die omstandigheden blijven bestaan, zodat herhaling niet kan worden uitgesloten en "de grote hoeveelheid wapens van de verzoeker" de vrees voor wapengerelateerde feiten of escalatie van familiale moeilijkheden doet toenemen.

6. De verzoeker repliceert dat de ruime discretionaire bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt niet gelijkstaat met een "onbeperkte of willekeurige" bevoegdheid. Hij is van oordeel dat ten onrechte werd besloten dat op het ogenblik van het bestreden besluit ernstige problemen bestonden inzake zijn algemene moraliteit en persoonlijkheid, nu er geen bijkomend onderzoek werd gevoerd en men zich louter baseerde op "totaal verouderde en niet meer actuele gegevens".

Beoordeling

7. Krachtens de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 44, § 2, van de wapenwet kan de provinciegouverneur de wapenvergunning weigeren indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat de betrokkene inhoudt voor de openbare orde, voor zichzelf of voor anderen, beschikken de gouverneur en ook de minister van Justitie die zich hierover in beroep dient uit te spreken, over een ruime discretionaire bevoegdheid.

Het redelijkheidsbeginsel begrenst de discretionaire bevoegdheid doordat het niet duldt dat een beslissing in kennelijke wanverhouding staat tot de feiten. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter evenwel niet toe het oordeel van de overheid over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, een kennelijke wanverhouding bestaat.

8. Te dezen steunt het bestreden besluit uitsluitend op feiten die zich ten huize van de verzoeker hebben voorgedaan op 4 augustus 2008 en die in het proces-verbaal van de lokale politiezone RIHO nr. KO.31.L2.012422/2008 de kwalificatie hebben gekregen van "poging tot zelfmoord".

Uit dit gegeven leidt het bestreden besluit af dat de verzoeker potentieel de openbare orde en veiligheid in het gedrang zou kunnen brengen, zodat het bezit van vuurwapens hem ontzegd wordt.

De feiten die aan het bestreden besluit ten grondslag liggen, dienen evenwel in hun juiste context te worden geplaatst.

Uit het voornoemd proces-verbaal blijkt immers dat de politie-inspecteurs van de politiezone RIHO door de urgentiedienst zijn

opgeroepen omdat zij van die dienst vernamen dat deze geconfronteerd werd met "een agressief persoon bij een collocatie" die weigerde zich te laten opnemen voor verzorging.

Uit hetzelfde proces-verbaal blijkt eveneens dat de politie-inspecteurs zelf vaststelden dat de verzoeker aanspreekbaar, vriendelijk en "zeker niet agressief" was en dat ook zijn gezinsleden vol lof over hem waren.

Het proces-verbaal, dat is afgesloten op 17 november 2008, meldt dat er inmiddels geen andere interventies nodig waren, zodat de verzoeker zelfs niet meer ondervraagd is geworden over de gebeurtenis van 4 augustus 2008. Klaarblijkelijk is de verzoeker sedertdien ook niet meer het voorwerp geweest van enige politionele interventie aangezien geen van de partijen hierover een mededeling doet.

De verzoeker zelf heeft in zijn beroepschrift van 9 december 2008 gericht tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen van 24 oktober 2008 gewezen op het feit dat hij reeds 39 jaar sportschutter is, dat hij zich steeds gehouden heeft aan de "regelgeving" en dat de enige reden waarom de politie op 4 augustus 2008 opgeroepen werd, te vinden is in het feit dat hij zich aanvankelijk niet met een ziekenwagen wou laten overbrengen naar het ziekenhuis. Hij gewaagt in die brief eveneens van een "zogenaamde zelfmoordpoging". Deze gegevens worden door de verwerende partij niet tegengesproken.

Het bestreden besluit zelf geeft ook blijk van een zekere twijfel over de juiste kwalificatie van de feiten waar het stelt "ook al mogen de feiten van 4 augustus 2008 misschien niet aanzien worden als een effectieve zelfmoordpoging" en gewaagt daarna van een "incident" dat te wijten zou zijn aan een moeilijke aanpassing aan de oppensioenstelling van de verzoeker kort voordien.

Het bestreden besluit concludeert vervolgens dat "inzake (verzoekers) algemene moraliteit en persoonlijkheid ernstige problemen bestaan" en dat zijn gedrag niet de vereiste waarborgen biedt waardoor het bezit van een vuurwapen voor hemzelf, voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid een gevaar kan betekenen.

Uit wat voorafgaat stelt de Raad van State vast dat de "ernstige problemen" waarvan sprake in het bestreden besluit in de gegeven context gerelativeerd moeten worden, waardoor de draagwijdte van het bestreden besluit kennelijk in wanverhouding staat tot het "incident" van 4 augustus 2008.

Het redelijkheidsbeginsel is in deze bijgevolg geschonden.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 28 september 2010 waarbij het beroep van Pascal Hostyn ingesteld tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen van 24 oktober 2008 tot "weigering van een vergunning voor het voorhanden hebben van (...) ex-jacht- en sportwapens" en tot "weigering van de hernieuwing van (...) vergunningen voor het voorhanden hebben van (...) vuurwapens", wordt verworpen.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Yves Depoorter,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Yves Depoorter

Luc Hellin